

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201485
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201485.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Zemplínskej plavebnej spoločnosti SK, s.r.o so sídlom Ladmovce 4, IČO:43997066, zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom, so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11003007/1/1222948/2012 z 22. októbra 2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/362/2012-50 z 9. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/362/2012-50 z 9. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením z 9. januára 2014 č. k. 6S/362/2012-50 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) zastavil konanie vo veci po tom, čo uznesením z 29. októbra 2013 č. k. 6S/362/2012- 42 žalobkyni nepriznal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 70 eur, ktorá jej bola doručená 9. januára 2013, súdny poplatok nezaplatila.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnila výlučne skutočnosťami a tvrdeniami, ktoré mali odôvodniť priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 19. decembra 2012 domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 11003007/1/1222948/2012 z 22. októbra 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9818301/1633/2012 z 24. februára 2012, ktorým bol za zdaňovacie obdobie august 2010 nepriznal žalobkyni nadmerný daňový odpočet v sume 35.317,20 eura a určil jej za toto zdaňovacie obdobie daňovú povinnosť v sume 46.762,80 eura.

Krajský súd výzvou z 2. januára 2013 doručenou uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok v sume 70 eur podľa položky č. 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.. Výzvu právna zástupkyňa žalobkyne prevzala dňa 9. januára 2013 (§ 49 ods. 1 veta tretia OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Žalobkyňa na túto výzvu reagovala nie splnením si poplatkovej povinnosti, súdny (a to ani po urgencii krajského súdu z 5. februára 2013) ale podaním označeným ako „Odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku“, neskôr opraveným na „Návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov“, pričom poukazovala na nedostatok finančných prostriedkov a množstvo sporov, ktoré vedie voči žalovanému.

Krajský súd uznesením č. k. 6S/362/2012-20 z 18. apríla 2013 žiadosti žalobkyne o oslobodenie od súdnych poplatkov nevyhovел avšak bez toho, aby skúmal majetkové pomery žalobkyne za účelom zistenia, či boli splnené podmienky pre priznanie individuálneho oslobodenia od súdnych poplatkov. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Sžf 55/2013 z 18. júna 2013 toto uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd vytýkané vady odstránil a o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov rozhodol znovu uznesením z 29. októbra 2013 č. k. 6S/362/2012-42. Toto uznesenie žalobkyňa odvolaním nenapadla, súdny poplatok však ani v dodatočnej lehote nezaplatila.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ ZSP poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZPS ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd konštatuje, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom. Keďže žalobkyni nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, jej poplatková povinnosť trvá a nakoľko ani dodatočne nedošlo k odstráneniu nedostatku podmienky konania spočívajúcej v nezaplatení súdneho poplatku, najvyšší súd uznesenie krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP, § 219 OSP).

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že platobná nedisciplinovanosť účastníka je sama o sebe nežiaduca, nakoľko súdy zbytočne zaťažuje a ak účastník v tejto nedisciplinovanosti napriek výzve a upozorneniu na následky pokračuje, ide o konanie, za ktoré musí niesť procesnú zodpovednosť (k tomu

pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 59/2000 zo 16. marca 2000).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní bola neúspešná a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprislúcha (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.